

Úvodem

Netrapte se žádnou starostí, ale v každé modlitbě a prosbě děkujte a předkládejte své žádosti Bohu. A pokoj Boží, převyšující každé pomýšlení, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. (Filipským 4,6-7)

Bylo mi 17 let a během několika měsíců jsem prožil přerod z obyčejného českého (přesně řečeno: slezského) sekulárního mládežníka v nově pokřtěného křesťana začátečníka. Mezi mladými věřícími v evangelické mládeži, v jejich společenství a jejich příbězích z Bible jsem totiž našel nečekané odpovědi na své tajné otázky: Má v životě něco vůbec cenu, když je všechno tak pomíjivé a křehké? Jak zvládnout své zlé sklony? Abyste si nemysleli: Nebyl jsem tehdy žádný ztraceneček, nýbrž relativně úspěšný a oblíbený teenager a student gymnázium. Celý ten hluboký přerod se odehrál nenápadně, neviděn ostatními, ani těmi nejbližšími. Až mnohem později jsem zjistil, že jsem vlastně prožil „**spirituální krizi**“ a křesťanské „**obrácení**“.

Jedním ze zcela nečekaných důsledků mé nově nalezené křesťanské víry bylo něco, co se do mě v onom období zcela nekontrovatelně rozlilo a pro co jsem našel pojmenování rovněž až mnohem později: **Boží pokoj**. Velký kus mého vnitřního neklidu a mé rozervanosti se rozpustil jako led na slunci, aby se už nikdy, ani po téměř 30 letech, v původní míře nevrátil.

Bylo v tom jistě vědomí a pocit, že **jsem milován**. Bůh mě přece v příbězích Bible a onom křesťanském společenství přesvědčil, že mu záleží na každém člověku, že nám lidem nechce zůstat nepřátelský a skrytý, ale chce mi být laskavou a přejnou autoritou. Byl v tom určitě prožitek **odpuštění**. Byl jsem emocionálně zasažen ukřižovaným Ježíšem, jeho prázdným hrobem a tím, jaký význam křesťané od počátku těmto událostem dávali. Byl v tom dar **společenství**. Na svou nově nalezenou víru a hledání další cesty jsem nebyl sám. Bylo v tom vědomí, že pokud se tomuto zvláštnímu Bohu svěřím, pomůže mi hledat a najít své **poslání** pro můj život. A zřejmě ještě mnohem více, co se tehdy ani dnes nedalo a nedá úplně vysvětlit...

Obsah

Úvodem.....1	slovo faráře.....3
Výtah z jednání staršovstva.....2	I kdyby ustoupily hory.....6
Ukazatel do budoucnosti – kříž smíření; aneb	Kalendář na říjen 2020.....8

Společně s celým světem jsme se ocitli v **divném roce**. Celosvětová kovidová pandemie nadvakrát obrátila naše běžné zvyklosti vzhůru nohama. Plaveme v tom všichni spolu: Ti, kteří onemocněli a průběh jejich nemoci nebyl a není snadný. Ti, kteří mají starosti o své nemocné blízké nebo dokonce o své nejbližší přišli. Ti, kterým pandemie vzala živobytí. Ti, kteří kovidem nenakazili, ale velmi trpí půlroční samotou a izolovaností, třeba i proto, že díky svému věku se už nezvládli napojit na jediný dnes otevřený internetový svět. Ti, kteří museli odložit své dlouho připravované plány a projekty, jako třeba svatbu, stěhování, přestup do nové práce...

A tak mně nezbyvá, než se v těchto divných časech znovu **obrátit k pramenům Božího pokoje**, jak je více či méně navštěvuji a opečovávám s jinými křesťany celých 30 let své cesty víry: Svou úzkost (aktuálně převažuje) i svou vděčnost (alespoň za něco) svěřit Bohu. Za sebe i za svou rodinu, za svůj sbor, za náš svět. Pojmenovat ji do slov modlitby, klidně zpočátku i podivně zmatených, nepokojných a hádavých. A doufat, že z Boží strany bude onen pokoj **znovu vyliť**. Že ho budu mít dost pro sebe, ale že mě hned potom uschopní podělit se o Boží lásku a moudrost i s druhými. Že společně prožijeme něco z těch zázraků, kteří mnozí křesťané napříč věky prožívali i v časech těch nejhorších morů a pronásledování: Bůh je uprostřed toho s námi. A jeho lásku a pokoj prožíváme zcela novými a nečekanými způsobem.

„Ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu...“ (Římanům 8,38-39)

Roman Mazur

Zápis z řádné schůze staršovstva (1. 10. 2020 v 19:00)

A-3. Pošta a různé

- SV – svolání 2. zasedání 56. konventu
- SR – volba do SR-květen 2021 – návrh kandidátů pro konvent
- SR ČCE ze zásilky č. 4 – modlitba za domov 28.10. – pozvání (vyřídít pro sbor)

B. K PROJEDNÁNÍ

B-1. Diakonie a křesťanská služba (M. Trgalová a M. Študentová)

- Výroční zpráva Diakonie 2019 – dary – jediné „trojciferné“ číslo – ČCE Dejvice – 126 000,- Kč

B-2. Finanční záležitosti (TČ)

- sbírka pro Bejrút – odeslali jsme odsouhlasenou částku 4 000,- Kč

B-3. Hospodářské záležitosti

- provedena revize plynových kotlů + oprava
- provedena revize hasicích přístrojů

B-4. Příprava odloženého VSS – z 13. 9. na 11. 10. – řádně ohlašováno

- PR zašle vysvětlující dopis – formální schválení hospodaření a rozpočtu; ostatní hlasování – odloženo
- povolání E. a L. Härtelových za výpomocné kazatelky – po dohodě s oběma – JM – odloženo

B-6 Konvent konaný dne 14. 11. 2020

- návrh pro konvent – volby do SR – navrhneme kandidáty

B-7 Budoucí kazatelka – jednání se s. A. Jacobea

- A. Jacobea – kázání – 25.10.; jednání o povolací listině
- M. Trgalová jednání ve Skotsku s konkrétním sborem, SJ začne s největší pravděpodobností sama

B-9. Z došlé pošty a různé k rozhodnutí

- J. Stoklasová – výhledový plán opatření v rámci koronavirové epidemie – komise
- nákup – nové plátno; kabel k dataprojektoru; myčka do kuchyně
- dopis z Evang. Týdeníku – žádost o dar – schváleno 5.000,- Kč

C. TÉMA

Aktuální:

- venkovní úpravy nároží: PR – odložit na jarní VSS; návrh JM – časový spínač k večernímu rozsvěcování vitráží – schváleno
- „korona – opatření“ – J. Stoklasová – stream; účast na shromáždění – možno vytvořit seznamy přihlášených účastníků na sváteční dny; confirmace?; Bazárek (1. 11.), Obchůdek jednoho světa (15.11.) – budeme aktuálně reagovat
- poděkování B. a P. Hejlovi za zajištění přenosu bohoslužeb

Následoval vizitační rozhovor br. seniora R. Mazura a s. J. Šarounové se staršovstvem.

Ukazatel do budoucnosti – kříž smíření; aneb slovo faráře

Ještě jednou se vracím k dlouhodobě diskutovanému tématu „zviditelnění“

našeho „působistiště“ do Eliášovy ulice. Děkuji vám všem, kteří jste – kromě presbyterů – do diskuse vstoupili a přispěli nejen na stránkách časopisu, ale také v dopisech i v osobních rozhovorech.

Netušil jsem, že budu kdy dejvickým farářem, když jsem jednou seděl v pálavské vinotéce a vyhlížel z ní na ulici. Do očí mě udeřil plakát pověšený přes mříže oken naší modlitebny upozorňující kolemjdoucí, že sbor koná dobročinný bazar. Podivil jsem se tehdy, jak to, že sbor takto jednoduše a účinně „láká“ do obchodu, ale po týdnu už nedá kolemjdoucímu žádnou šanci si všimnout, že jde kolem kostela. Tedy kolem místa, kde se „rozdává evangelium“. Po mém příchodu do sboru jsem tuto otázku ve staršovstvu otevřel a dozvěděl jsem se, že už byla ve sboru dávno diskutována, ale, žel, bez výsledku.

Ve snaze toto změnit, jsme zrychlili, když jsme se seznámili s připravovaným projektem kříže smíření na Bílé hoře. Proč tuto situaci nevyužít a nepřipojit se? Následná diskuse ukázala, že – podle mého odhadu – replika tohoto kříže nemá u nás šanci projít. Nakonec hlasování oddálil „covid“, a máme čas si ještě popřemýšlet i podiskutovat.

Nicméně nepřimo nám plánovaný kříž pro Bílou horu může pomoci do budoucnosti, i když si jej na dům nedáme. Jak? Byl jsem opět překvapen, jakou vlnu emocí náš „farářský“ návrh vyvolal. S jakou vehemencí se umí sbor pustit do obrany stávajícího stavu. Jakou smršť vyvolalo před pár lety moje upozornění na „nelegitimní“ podobu chrámové sbírky si zřejmě pamatujeme. Když jsem seznamoval jednoho z mladší dejvické generace s mým nápadem zpívat s dětmi před jejich odchodem do Nedělní školy společně kánon, uslyšel jsem k mému překvapení spontánní reakci: „aby se zas někdo nenaštval“. Ano, je realitou našeho dejvického sboru, že „novinky“ nás znepokojují. Výsledkem pro zkušené členy sboru je, že se do „žádných větších akcí“ raději nepouštějí a problematické dědictví z minulosti ukládají do skříní.

O tomto „módu“ ovšem nevědí ani nastupující faráři, ani přicházející noví členové sboru. Je naprosto přirozené, že nově přichozí vnímají sbor zrakem nezatíženým. Vidí to, co my už jsme dávno vidět přestali. Jsme před příchodem nové farářky. Naše současná diskuse o kříži smíření nám může pomoci ukázat něco do budoucnosti sboru. Prosím vás tedy, milí bratři a milé sestry, vezměte na vědomí, že nová farářka či nový farář přijde do sboru s nezatíženým pohledem a pravděpodobně bude chtít zavádět nové věci. Poslechněte si to a uvítejte to. Argument, že „staré a navyklé je dobré“, kterým jsme se zaštitili proti změně chrámové sbírky, něco o nás sděluje. Po mně i po nových adeptech na místo faráře jste žádali úsilí o „otevřený sbor“. Jak se to dělá a co to znamená? Že

budou přicházet noví lidé... a ti budou mít otevřené oči. A možná budou chtít něco ze zvyků změnit.

Na závěr přijměte malý test „otevřených očí“. Jestlipak víte, čím se prezentujeme do Eliášovy ulice? Ne jako většina kostelů na Praze 6, alespoň orientačními tabulkami a směrůvkami. Po levé straně od hlavní ulice je asi osm vývěsek, včetně zmíněné pálavské vinotéky, pojišťovny atd. Kromě toho je ona strana ulice „ozdobena“ jednou výlohou vedle druhé. Strana naše je čehokoli prostá, až po příchod k našemu domu. Příkládám ilustrační foto. Ze zdi trčí železný naviják na vlnku-nejnižším bodem je trn šroubu, který je nad chodníkem ve výši 2,20 metru, tedy ve výši dospělého táty, který vezme na ramena svoje dítě. Kousek dál a výš jsou tři držáky na vlnky a celé je to podkresleno letitými sgrafity. Předpokládám, že kdyby se cokoli stalo děťátku na ramenou otce, myjeme si ruce, protože ten dům přece není náš...

Jeden z nás nazval umělecké a duchovní dílo, které bude brzy ozdobou starého bojiště, slovy „jakési monstrum“. Někteří z vás jste nás upozorňovali, že jde o závažnou věc a je třeba jí neuspěchat. Já, kterému život odměřil pět let ve sboru, jen těžko přijímám fakt, že dodělání interiéru modlitebny trvá dvacet let; zviditelnění budovy do Eliášovy třeba patnáct a ani to nestačí. Tak se na mě nezlobte, že jsem zkusil něco, na co mě upozornily moje otevřené a zvykem ještě nezatížené oči. To totiž také v našich diskusích zaznívá-než někoho pohněvat, je třeba raději nic neměnit anebo velmi pomalu. Ani já nerad působím hněv. Ale znovu se vracím k svému překvapení, kolik energie jsme ochotni věnovat „obraně“ a jak pomalu nám jde... třeba „otevřenost“ pro názory a pohledy jiné.

Autor kříže smíření, kterého se mimochodem prodalo na dva a půl tisíce malých kopií po celé Evropě, římskokatolický mnich s humorem upozorňuje, že jeho kříž, když není vztyčen, ale leží, připomíná válečný protitankový zátaras. V této poloze naležato jej skutečně u nás nechci využít – celá „Eliáška“ by totiž viděla, že tady se sází na obranu „stávajících pozic“ ☺. Ale to je církvi takřka zakázáno.

Co s tím? Do budoucnosti? Myslím, že při společném rozhodování o čemkoli ve sboru, nezamezíme napětím a hněvům tak, že bychom změnili sbor. Můžeme a musíme pouze měnit každý sebe sama. Nabízím první kroky, které jsem zaslechl od jakýchsi moudrých opiček – nevidím, neslyším, nemluvím – vztahuje se to k zacházení se „zlem“. Luděk Rejchrt kdysi nezapomenutelně doporučil, abys před vyslovením jakéhokoli slova jej nejprve přezkoušel – nejen, zda jsi pravdivý, ale hlavně, zda jsi laskavý, milé moje slovo?

Pavel Ruml, farář, který má rád svůj sbor Páně a přeje mu vše dobré

I kdyby ustoupily hory...

Před měsícem jsme slavili křest naší Noemi. Prožili jsme krásnou svátost, i když celý den probíhal zcela jinak, než jsme předpokládali. Nebo možná lépe: Prožili jsme krásnou svátost, **PROTOŽE** vše bylo jinak...

Začalo to omezením cestování z Německa do Čech, kdy jsme se museli smířit s tím, že křest oslavíme bez hostů z Německa. Pokračovalo to karanténou farářky a jednoho kmotra a nejistotou, jestli oba budou mít v pátek před křtem negativní výsledek. A nakonec nás znepokojila epidemiologická data pro Prahu do takové míry, že jsme i české části rodiny řekli, ať nepřijedou.

Přes všechny komplikace to byly křestní bohoslužby hluboké a utěšující. Neboť Bůh nám ke křtu Noemi zařídil vše potřebné: vysvobodil farářku Magdalenu a kmotra Honzu negativním testem z karantény, zachoval kmotře Tereze a naši rodině zdraví a poslal nám na bohoslužby moc milé sestry a bratry. Bez

organizování a starostí kolem oslavy křtu jsme mohli být vnímavější k celým bohoslužbám. A bez přítomnosti naší širší rodiny na bohoslužbách jsme víc vnímali krásné společenství našeho sboru, které nás obklopovalo jako rodina. Děkujeme Vám všem za to! Pochopitelně naše rodiny a kamarádi byli s námi na dálku přes online přenos (Díky moc, Petře a Beňo!). I když to bylo jen takové technické spojení, tak za dané situace za to byli všichni vděční. Sledovali dokonce i Judith prarodiče, kteří by se na křest do Prahy už nevypravili.

Všechno je v této nelehké době jinak, a tak jsme i my slavili křest Noemi zcela jinak, než jsme předpokládali. Hodně nám ale „jinakost“ toho dne dala, a tak doufáme, že občas prožíváte podobné současné „změny“ také pozitivně.

Děkujeme všem za přání ke křtu Noemi. Také Vám přejeme hodně síly a odvahy, a proto jako povzbuzení posíláme Noemky křestní verš:

„I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky, moje milosrdenství od tebe neodstoupí a smlouva mého pokoje se nepohne, praví Hospodin, tvůj slavitník.“ (Izajáš 54,10)

Judith a Marek Stoklasovi

Foto J. Hlavsa

Kalendář na listopad 2020

Bohoslužby 9:30 a 19:00 - čas bude upřesňován	1. 11. s VP D. Sinclair, P. Ruml; „bazárek“? 8. 11. M. Trgalová 15. 11. P. Ruml; „Obchůdek“ ? 22. 11. M. Trgalová; konfirmace?; sborový oběd? 29. 11. s VP 1. adventní, P. Ruml; konfirmace? Rodinná 6. 12. s VP 2. adventní, M. Trgalová
Děti	VŠECHNA SETKÁNÍ BUDOU OZNAMOVÁNA AD HOC DLE VÝVOJE SITUACE viz webové sborové stránky a sborové dopisy
Konfirmandi	
Nedělníci	
X-cátníci	
Naši pěvci	
Křesťan. služba	
Křeslo pro hosta	
Modlitby Taizé	
Hodina pohybu	
Biblická hodina	
„Obcování“ (generace 35-50)	
Klub poznávání	
Staršovstvo	
Zpívání	
Ostatní	

**Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 22. 11. 2020.
 Prosincové číslo vyjde 29. 11. 2020.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
 Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.
 Adresa redakce:
 Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc
 tel.: 730 196 658, henychova@atlas.cz
 Adresa sboru:
 Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6
 tel.: 739 373 924 (Pavel Ruml), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová)
 tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)
<http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz, č. ú. **2400319773/2010**
 var. symbol: **salár =101**, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103